

РЕШЕНИЕ

№ 6724

гр. София, 07.11.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 44 състав,
в публично заседание на 03.10.2023 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Мария Владимирова

при участието на секретаря Албена Илиева, като разгледа дело номер **8211** по описа за **2023** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. от Административно-процесуалния кодекс /АПК/ във вр. чл. 118, ал. 1 от Кодекса за социално осигуряване /КСО/.

Образувано е по жалба на "Ин Тайм" ООД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. И., срещу Решение № 1040-21-473/ 01.08.2023 г. на директора на ТП на НОИ С. - град, с което е потвърдено Разпореждане № 33078/26.06.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което злополуката, станала с Б. П. П. на 01.12.2022 г., е приета за трудова злополука.

В жалбата се излагат съображения за незаконосъобразност на акта, като постановен при допуснати съществени процесуални нарушения и в противоречие с материалния закон. Твърди се, че не са налице предпоставките за квалифициране на злополуката, като трудова. Според жалбоподателя този извод неправилно е обоснован въз основа на издадените на лицето Б. П. болнични листи, в които обаче твърдяната злополука е посочена като „нетрудова“. Сочи се също така, че и в издаденото ЕР на ТЕЛК при МБАЛ „Света Петка“ АД, с което е освидетелстван Б. П. за 30 % трайно намалена работоспособност, не е посочено, че причината за намалената работоспособност е трудова злополука, а е общо заболяване. В експертното решение дори е посочено, че лицето е работоспособно за заеманата длъжност. В този смисъл според жалбоподателя административният орган не е доказал наличието на още един критерий по чл. 55, ал. 1 КСО - внезапно увреждане на здравето. В хода на административното производство, завършило с Разпореждане, не са изследвани и причинно-следствената

връзка по чл. 55, ал.1 КСО, и функционалната връзка между извършваната работа и настъпилото увреждане. В Решението си, на стр. 2, административният орган неправилно посочва, че „ИН ТАЙМ“ ООД не е извършило вътрешно разследване в законоустановения срок съгласно НУРРОТЗ. Както органът сам посочва, като част от приложените в административната преписка доказателства е Заповед на осигурителя от 12.05.2023 г. за разследване на случая. По този начин е спазено изискването на НУРРОТЗ за организиране на разследване на обстоятелствата на злополуката незабавно след уведомяването за твърдяната трудова злополука. На следващо място неправилно са тълкувани противоречащите обяснения на Б. П.. В обясненията на Б. П., дадени пред НОИ и пред „ИН ТАЙМ“ ООД (Доказателство № 7) се съдържат противоречиви твърдения относно състоянието на рампата и пода, което поставя под съмнение именно кои твърдения са взети предвид от решаващия административен орган и кои твърдения са достоверни. Нещо повече, в амбулаторния лист за преглед на пациент в КДБ/СО на 01.12.2022 г. (деня на злополуката) от МБАЛ „Д-р Стамен Илиев“ АД (Доказателство № 8), като анамнеза е посочено, че Б. П. се е ударил с дървено пале по коляното. Това е съществено противоречие на описаните обстоятелства от служителя. Следователно, нито Разпореждането, нито Решението могат да установят по безспорен начин настъпването на злополуката, мястото и времето на настъпване и причината, поради която е настъпила въз основа на дадените противоречиви твърдения от пострадалия и поради липсата на преки свидетели на случилото се.

Иска се отмяна на оспореното решение и потвърденото с него разпореждане.

В съдебно заседание жалбоподателя, чрез адв. И., поддържа жалбата и моли същата да бъде уважена. Претендира разноси по представен списък. Оспорва, като прекомерно, претендираното от заинтересованата страна адвокатско възнаграждение, поради невявяване в съдебно заседание по делото.

Ответникът – директор на ТП на НОИ [населено място]-град, чрез юрк. П., моли жалбата да се отхвърли като недоказана и неоснователна по мотиви подробно изложени в оспорения акт. Претендира заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Заинтересованата страна – Б. П. П., чрез адв. М., в писмено становище, оспорва жалбата и иска същата да се отхвърли, като неоснователна. Претедира присъждане на разноси съгласно приложен списък.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не взема становище по жалбата. Административен съд – София град, Трето отделение, 44 състав, като се запозна с доводите на страните и доказателствата в административната преписка и след служебна проверка на оспореното решение съобразно разпоредбата на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено от фактическа страна следното:

Б. П. П. е назначен с трудов договор № 426/01.06.2022 г. в „ИН ТАЙМ“ ООД на длъжност "превозвач поща".

На 01.12.2022 г. П. извършил транспорт на пратки по маршрут С. - Б. - В. - М. – В.. Потегля от С. в 05:50:34 ч. пристига във В. в 07:53:55 ч. При разтоварване в склада на „ИН ТАЙМ“ ООД в [населено място], намиращ се на [улица], П. премества пратка с транспалетна количка, която се закача за неравност на рампата и при опит да освободи количката с товара се подхлъзва на ламаринения под, пада от товарната рампа и удря лявото си коляно в дръжката на количката. Според обяснение на Н. Т. И. /л. 22/, същият е пристигнал на мястото на 01.12.2022 г. към 08:25 ч. в склада на

фирмата, след като му се е обадил Б. П., който му разказал, че „докато се връщал назад се подхлъзнал и паднал от рампата, вследствие на което си ударил крака и бил обездвижен“. След няколко неуспешни опити да се изправи, пострадалият уведомил прекия си ръководител Н. А. С. и колегата си В. И. В.. Половин час по-късно пристигнал Н. Т. И. - от офиса на фирма „ИН ТАЙМ“ ООД в [населено място] в склада на [улица], който помогнал на Б. П. да се качи на камиона, за да продължат към офиса на фирма „Ин Т.“ в [населено място]. След предаване на пратките за В., и пристигане съпругата на П., същият придружен от нея отиват в спешно отделение на болницата в [населено място].

Видно от Лист за преглед на пациент, издаден от МБАЛ "Д-р Стамен Илиев" АД с № 012511 /л. 94/, на 01.12.2022 г., П. е посетил лечебното заведение, където била констатирана „болка, оток, невъзможна походка“. При снемане на анамнезата било отразено "ударил се с дървено пале по коляното“.

Съгласно болничен лист № Е 20222508014, издаден от А. – А. – Н. ООД, в периода 01.12.2022 г. – 06.12.2022 г., П. бил в отпуск поради временна неработоспособност, с диагноза – „травма на четириглавия мускул и сухожилията му“. Като "причина" за временната неработоспособност било отразено "злополука - нетрудова".

На 07.12.2022 г. в МБАЛ Л. ЕАД - [населено място] на П. била направена операция на левия четириглав мускул поради разкъсване на сухожилията му. Видно от Епикриза от 13.12.2022 г. /л. 95-97/ - анамнезата е снета по данни на пациента, пострадал при трудова злополука – „тежка количка го ударила в областта на лявото коляно по време на работа, след анализ на образните изследвания е взето решение за оперативно лечение“. На лицето бил издаден болничен лист от МБАЛ Л. ЕАД с № Е 20223264103 /л. 101 гр./ за периода 07.12.2022 г. – 12.01.2023 г. с диагноза „травма на четириглавия мускул и сухожилията му“. С болнични листи с № Е 20223862801, № 20223862970, № Е 20230953944, № Е 20230954101, № Е 20230954235, издадени от ЛКК към МЦ "Биомед – 99“ ЕООД/л. 98-100/, отпускът на П. за временна неработоспособност бил продължен, съответно до 11.02.2023 г., 13.03.2023 г., 12.04.2023 г., 12.05.2023 г. и 29.05.2023 г.

На 03.05.2023 г. от Б. П. била подадена декларация за трудова злополука с вх. № 388/03.05.2023 г. /л. 49-50/, в която е посочено, че злополуката от 01.12.2022 г. е възникнала в склад на фирмата в [населено място]. В т. 27 от декларацията относно начина на увреждането било посочено следното „при разтоварване на палет с пратки количката заяде, аз се подхлъзнах и при падане по гръб дръжката ме удари в лявото коляно“, а като вид на уврежданията в т. 31. било отбелязано „травма на четириглав мускул и сухожилията“ /ляв долен крайник/.

Осигурителят „ИН ТАЙМ“ ООД не е декларира в срока по чл. 57, ал. 1 от КСО /5 работни дни/ траматичното увреждане на Б. П. П. като трудова злополука.

На основание чл. 58, ал. 1 от КСО и чл. 7, ат. 1 от НУРРОТЗ е извършено разследване на злополуката по делегация от ТП на НОИ - В., като в заповедта за съставяне на комисията № 1015-06-63/23.05.2023 г. /л. 46/ са включени представители на ДИТ-В. и „ИН ТАЙМ“ ООД.

За резултатите от разследването е изготвен протокол в типизирана форма № 5103-06-1/19.06.2023 г. / л. 42-45/, екземпляр от който е връчен на пострадалия Б. П. П. на 20.06.2023 г. /лично/ и на осигурителя „ИН ТАЙМ“ ООД /подписан без възражения/.

Въз основа Протокол № 5103-06-1 от 19.06.2023 г. за резултати от извършено

разследване на злополуката от ТП на НОИ - В., съвместно с ДИТ- В. и осигурител „ИН Т.“ ООД, обясненията на пострадалия /л. 75/, на В. В. /л. 74/, И. Н. /л. 73/, Н. С. /л. 71/ и Н. И. /л. 72/, е прието, че злополуката е станала през време и по повод на извършваната работа. В склад на дружеството, при разтоварване на палет с куриерски пратки с помощта на количка, пострадалия прави опит да освободи количката с товара и се подхлъзва на ламинирания под, падайки от товарната рампа, лявото му коляно се удря в дръжката на количката, вследствие на което получава: Травма на четириглавия мускул и сухожилиета му на ляв крак.

По тези съображения с Разпореждане № 33078/26.06.2023 г. длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е приело, че станалата злополука е трудова по смисъла на чл 55, ал. 1 от КСО. Актът е обжалван от „Ин тайм“ ООД по реда на чл. 117 от КСО, като с оспореното в настоящото производство решение директорът на ТП на НОИ С.-град, е оставил без уважение жалбата му и е потвърдил Разпореждането, като правилно и законосъобразно.

В хода на производството по установяване на злополуката са събрани и приложени следните доказателства: декларация за трудова злополука с вх. № 388/03.05.2023 г. /л. 49, 50/, Заповед № 1015-06-63/23.05.2023 г. на директора на ТП на НОИ - В. за разследване на злополуката; Трудов договор № 426/01.06.2022 г., сключен между Б. П. П. и „Ин Таим“ ООД; Справка от Р. на Б. П. П., длъжностна характеристика на Б. П. П. /л. 88-90/; Карта за предварителен медицински преглед на Б. П. П., Заключение от Служба по трудова медицина “МЕДИКО“ ЕООД /л. 84 гр./, Служебна бележка № 052/03.06.2022 г. за проведен начален инструктаж на Б. П. П. /л. 84/, лист от инструктажна книга; Извлечение от Правилника за вътрешния тру дов ред: Инструкции - 4 бр.: Справка пътен лист за INT7044_T от 01.12.2022 г. /л. 61/; Карта № 12 за идентифициране на опасностите и оценката на риска за безопасността и здравето на работещите на „ИН ТАЙМ“ ООД - С. за длъжността „превозвач поща“ /л. 62-65/; Групова полица задължителна застраховка трудова злополука № 2293/09.06.2022 г. /л. 66-67/, Заповед № ИТ 15/12.05.2023 г. за разследване /л. 68/; Протокол за резултатите от разследването предвиден в чл. 2. ал. 3 от Наредба за установяване, разследване, регистриране и отчитане на тру довите злополуки НУРРОТЗ /л. 77/, Лист за преглед на пациент в КДБ/СО - 1 бр. /л. 94/, Болнични листове - 7 бр., Епикриза от 13.12.2022 г. от МБАЛ Л. ЕАД /л. 95-97/; Протокол за извършена проверка № ПР2320075 от 19.06.2023 г. на Дирекция „Инспекция но труда“ /ДИТ/ - В.; Акт № 06-2300077 за установяване на административно нарушение; Обяснения от Б. П. П. - 2 бр., на В. И. В., И. Б. Н., Н. А. С., Н. Г. И..

При така установената фактическа обстановка съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е подадена в срок, от надлежна страна, чиито права и законни интереси са засегнати от административния акт, поради което същата е процесуално допустима. Разгледана по същество, е неоснователна по следните съображения:

Съгласно чл. 168, ал. 1 АПК съдът преценява законосъобразността на оспорения административен акт на всички основания по чл. 146 АПК, а именно: дали актът е издаден от компетентен административен орган и в установената форма, спазени ли са административно производствените правила и материалноправните разпоредби по издаването му, съобразен ли е актът с целта на закона.

Оспореното решение е издадено от директора на ТП на НОИ-С.-град – материално и териториално компетентен орган съгласно чл. 117, ал. 1, т. 2, б. "г" от

КСО и в предвидената от закона форма – чл. 117, ал. 3 от КСО, като съдържа необходимите реквизити, волеизявлението на издателя му е ясно, което го прави валиден административен акт. С решението е потвърдено разпореждане № 33078/26.06.2023 г., което е издадено в хода на административно производство развил се по реда на чл. 57 и сл. от КСО и е приключило с постановяване на предвидения в чл. 60, ал. 1 КСО административен акт. Същият е постановен от компетентен орган – К. Р. Ф. - длъжностно лице, оправомощено със Заповед № 1015-21-143/07.06.2018 г. на директора на ТП на НОИ – С. град /л. 40/.

По делото не се установи да е допуснато съществено нарушение на административнопроизводствените правила - чл. 146, т. 3 от АПК. Като в тази връзка следва да бъде съобразено, че не всяко нарушение на административно-производствените правила води до отмяна, а единствено съществено такова.

Оспореното Решение на директора на ТП на НОИ – [населено място] е издадено в писмена форма и съдържа посочване на фактическите и правни основания, въз основа на които е отхвърлена жалбата на "ИН ТАЙМ" ООД срещу Разпореждане № 33078 от 26.06.2023 г. на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО, с което злополука с Б. П. е квалифицирана като трудова злополука. В преписката са събрани достатъчно доказателства за изясняване на злополуката и за установяване на характера ѝ, поради което Решението е издадено при спазване на изискванията за форма и съдържание, установени в чл. 59 от АПК и не са налице основания по чл. 146, т. 2 и т.3 от АПК за отмяната му.

Разпореждането е издадено в съответствие с общите изисквания за форма по чл. 59, ал. 2 от АПК – съдържа задължителните реквизити по чл. 58, ал. 3 и чл. 60 КСО относно причините и обстоятелствата за възникване на злополуката, вида на уврежданията, указание за адресата на акта и за неговия издател, фактическите и правните основания за неговото издаване, както и ясна и недвусмислена воля на неговият издател, обективирана в разпоредителната част, досежно приемане на злополуката за трудова, като неоснователни са наведените доводи за допуснати на нарушение на чл. 34 и 35 АПК. В процедурата по издаването му са приложени разпоредбите в КСО и подзаконовите актове, свързани с разследване, установяване и квалифициране на трудовите злополуки. Нормата на чл. 60, ал. 1 от КСО предвижда, че длъжностното лице, определено от ръководителя на ТП на НОИ със заповед, въз основа на документите в досието издава разпореждане за приемане или не на злополуката за трудова. Съгласно чл. 58, ал. 1 от КСО, ТП на НОИ съвместно с Инспекцията по труда, комитетите и групите по условия на труд и други компетентни органи в зависимост от случая разследват всяка смъртна трудова злополука. В изпълнение на чл. 58, ал. 3 КСО се провежда разследване, което да установи причините и обстоятелствата за възникване на трудовата злополука, вида на уврежданията и други сведения, подпомагащи административния орган да се произнесе за характера на злополуката. Съгласно изискването на чл. 58, ал. 6 от КСО, резултатите от разследването се оформят в протокол в типизирана форма, валиден до доказване на противното. В случая е назначена комисия по чл. 58, ал. 1 от КСО, с нормативно определения състав от членове. Тя е изготвила протокол за разследване на трудова злополука, със съответното съдържание, отразяващо данните по чл. 10, ал. 1, т. 1-11 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки /НУРРОТЗ/, относно: осигурителя, пострадалия, мястото и

времето на злополуката, свидетелите на злополуката и лицето, оказало първа помощ, обща характеристика на работата, извършвана от пострадалия преди злополуката, специфичното физическо действие, извършвано него в момента на злополуката, и свързания с това действие материален фактор.

От изложеното следва, че при издаване на разпореждането на органа по чл. 60, ал. 1 от КСО е спазена описаната процедура по извършване на проверката и съставяне на протокола.

Служебно извършената проверка и за наличие на основанието по чл. 146, т. 4 от АПК констатира, че оспореното решение на директора на ТП на НОИ-С., както и потвърденото с него разпореждане на длъжностното лице по чл. 60, ал.1 от КСО са издадени при спазване на материалноправните разпоредби и в съответствие с целта на закона.

Според дефиницията, дадена в чл. 55, ал. 1 от КСО, трудовата злополука е злополука (внезапно увреждане на здравето), станала при извършване на възложената от работодателя работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на предприятието. Следователно трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е резултат (последица, следствие) на извършваната работа. От това обстоятелство следват два извода: а) за да бъде определено като трудова злополука едно внезапно увреждане на здравето, то трябва да е "станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа", вкл. и когато тя не се обхваща от трудовата функция, но е извършена в интерес на предприятието; б) обстоятелството, дали са били спазени нормативно или ненормативно установените безопасни и здравословни условия на труд, е ирелевантно за определянето на злополуката като трудова, ако тя е възникнала при възложената работа, респ. при работата, извършена в интерес на предприятието; това обстоятелство е релевантно в отношенията, регулирани от Закона за здравословни и безопасни условия на труд, както и за отговорността на работодателя или възложителя на работата; в) трудовата злополука, като внезапно увреждане на здравето, е следствие, а извършваната работа е причината за това следствие, т.е. внезапното увреждане на здравето и извършваната работа са в причинна връзка.

В тази връзка наведените в жалбата възражения за неспазване на Инструкция за безопасна работа при товаро-разтоварни работи на палетизирани товари и Инструкция за безопасна работа при товаро-разтоварни работи с транспалетни колички, както и на допуснато нарушение на чл. 126, т. 6 от КТ вр. чл. 33 ЗЗБУТ са ирелевантни при квалифициране на злополуката като трудова. Алинея 3 на чл. 55 КСО дерогира действието на ал. 1 само в случаите, когато пострадалият умишлено е увредил здравето си. Съгласно чл. 11, ал. 2 НК, умисълът като форма на вината е налице, когато деецът не само е съзнавал характера на постъпката си и е предвиждал нейните последици, но едновременно с това е искал или допускал настъпването на тези последици. По делото няма факти, които да сочат умишлено причинено увреждане, а дори и да е проявена непредпазливост от страна на пострадалия, то същата не дисквалифицира злополуката като трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО.

За да бъде определена настъпилата злополука като трудова е необходимо да са налице следните предпоставки:1. увреждане на здравето на

осигуреното лице; 2. това увреждане да е настъпило внезапно; 3. увреждането да е причинило неработоспособност или смърт на пострадалия; 4. наличие на причинна връзка между внезапното увреждане и настъпилите резултат; 5. увреждането да е станало през време и във връзка или по повод на извършваната работа, както и при всяка работа, извършена в интерес на осигурителя; 6. наличие на функционална връзка между настъпилото увреждане на здравето и условията на труд.

Видно от съдържанието на изброените елементи на фактическия състав на разпоредбата, законодателят е установил само обективни обстоятелства, които длъжностното лице по чл. 60, ал. 1 от КСО е задължено да изследва, без да е предвидено изясняване на субективното отношение на пострадащото лице.

Съдът намира, че в случая са налице всички елементи на посочения в чл. 55, ал. 1 от КСО фактически състав: безспорно е налице увреждане на здравето на осигурено лице - травма на четириглав мускул и сухожилието му на ляв крак и същото е настъпило внезапно – при падане от товарна рампа, увреждането е причинило временна неработоспособност/видно от приложения по делото болнични листи и епикриза/; налице е функционална зависимост между изпълнението на трудовите функции и увреждането на здравето - травматичното увреждане е претърпяно през работно време и по повод работата – падането е настъпило при преместване на пратка с транспалетна количка, която се закача за неравност на рампата и при опит да освободи количката с товара, пострадалият се подхлъзва на ламаринения под, пада от товарната рампа и удря лявото си коляно.

Обратно на твърденията в жалбата от доказателствата по делото се установява, както времето, така и мястото на настъпване на злополуката. Безспорно инцидентът е станал в работно време в склад на осигурителя в [населено място] и при изпълнение на служебните задължения на пострадалия П.. В този смисъл са и дадените обяснения от С., И., В. и Н. /всички служители на „ИН ТАЙМ“ ООД/. Налице е причинна връзка – именно настъпилото увреждане е довело до „травма на четириглавия мускул и сухожилието му“, която е причина и за временна неработоспособност, удостоверена с болничен лист. В тази връзка неоснователни са оплакванията в жалбата, че в хода на административното производство, завършило с Разпореждане не са изследвани причинно-следствената връзка по чл. 55, ал. 1 КСО и функционалната връзка между извършваната работа и настъпилото увреждане.

Съдът намира за неоснователни възраженията за допуснати процесуални нарушения при издаване на оспореното решение и потърденото с него разпореждане свързани с твърденията за неизясняване на фактите по спора обосновани с наличие на разминавания в обясненията дадени от пострадалия пред органите на НОИ и осигурителя относно материала на пода, по който е станал инцидента. Настоящият състав счита, че в процесния случай дали повърхността на пода, по който се е подхлъзнал П., е ламаринен, както е отбелязано в протокола от разследването, или ламиниран /посочен в разпореждането/ е ирелевантен за преценката относно изпълнението на фактическия състав на трудова злополука по смисъла на чл. 55, ал. 1 КСО.

След като по делото не се установиха правоизключващите предпоставки по смисъла на чл. 55, ал.3 от КСО или други такива, Съдът намира, че злополука с осигурено лице – превозвач поща, настъпила с него по време на престиране на труд по съществуващо с работодателя – осигурител трудово правоотношение, следва да се приеме за трудова и в случаите, когато няма преки свидетели на инцидента, какъвто е и настоящия. В този смисъл неоснователни са оплакванията за недоказаност на трудовата злополука с аргумент липсата на преки свидетели на инцидента и разминаванията относно материалния фактор причинил увреждането.

Неоснователно е и възражението, че в разпореждането по чл. 60, ал. 1 от КСО, респ. в решението на директора на ТП на НОИ- С. е обоснован извод за наличие на трудова злополука в противоречие с влезли в сила болнични листи, в които, като причина за издаването им е посочено „злополука-нетрудова“.

В тази връзка следва да се отбележи, че болничният лист е акт на органите на медицинската експертиза по чл. 103, ал. 1 от Закона за здравето /33/ за установяване на настъпила временна неработоспособност, който освен характера на медицинско заключение, има и белезите на индивидуален административен акт, който може да бъде обжалван по реда на чл. 112 от КСО.

Съгласно чл. 22 от Наредбата за медицинската експертиза, при злополука лекуващият лекар/лекарят по дентална медицина определя вида ѝ – трудова или не, според данните от анамнезата и неговите лични констатации, като задължително вписва в амбулаторния лист часа, мястото и обстоятелствата на злополуката. При съмнение за трудова злополука в болничния лист се вписва: "За доказване с разпореждане на ТП на НОИ".

Съгласно чл. 13 от Наредбата за установяване, разследване, регистриране и отчитане на трудовите злополуки, причинната връзка между увреждането и настъпилата временна неработоспособност, се установява от органите на медицинската експертиза. Съгласно чл. 113, ал. 3 от 33, решенията на органите на медицинската експертиза, които не са обжалвани или редът за обжалването им е изчерпан, са задължителни за всички лица, органи и организации в страната.

В този правен контекст, както и на дефиницията за "трудова злополука" по чл. 55 от КСО, и по арг. от чл. 60, ал. 2 от КСО, решенията на органите за медицинска експертиза са задължителни и обвързват длъжностните лица по чл. 60, ал. 1 от КСО **само по повод злополуките от нетравматично увреждане**, както и в хипотезите на чл. 73, ал. 1, т. 1, пр. 3, вр. чл. 74, ал. 1 от НМЕ – когато са сезирани за произнасяне по причинната връзка между злополуката и увреждането, в случаите, при които неработоспособността/смъртта са настъпили по-късно от деня на злополуката, при това – само досежно въпроса за наличие на причинна връзка. Настоящият случай обаче не е такъв доколкото същият касае злополука с настъпило травматично увреждане.

Дали обаче увреждането е свързано с полагания от лицето труд, респ. дали злополуката е трудова по смисъла на чл. 55, ал. 1 от КСО е въпрос, който съгласно чл. 60, ал. 1 от КСО е изцяло в компетентността на органите на НОИ,

а не на органите на медицинската експертиза, като наличието на причинна връзка между увреждането и настъпилата временна неработоспособност, е само елемент от установена по надлежния ред от органите на НОИ трудова злополука.

Действително неправилно в решението си директорът на ТП на НОИ – С. град приема, че осигурителят не е извършил вътрешно разследване съгласно НУРРОТЗ, доколкото същият сам посочва, като част от административната преписка и Заповед от 12.05.2023 г., издадена от „ИН ТАЙМ“ ООД за определяне на състава на комисията, която е провела разследването, както и Протокол за резултатите от разследването предвиден в чл. 2, ал. 3 от НУРРОТЗ от 17.05.2023 г. /л. 77/. Този аргумент на решаващия орган не променя крайният извод за наличие на трудова злополука. Обратното не може да бъде прието и с оглед довода изтъкнат в жалбата, че видно от ЕР на ТЕЛК при МБАЛ „Св. Петка“ АД с №01918 от 20.06.2023 г. /л. 20,21/, с което е определена 30 % трайно намалена работоспособност на Б. П., комисията е приела, че „лицето е работоспособно за заеманата длъжност“.

След като доказано са налице всички материални предпоставки посочени в чл. 55, ал.1 от КСО, както е в настоящия случай, злополуката винаги е трудова, дори и да няма преки свидетели на инцидента.

По така изложените съображения съдът намира, че жалбата е неоснователна и следва да се отхвърли.

При този изход на спора, на основание чл. 143, ал. 3 от АПК, в полза на ответника следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение, определено в минималния размер по чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ, а именно в размер на 100, 00 /сто/ лева.

Воден от горното и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд – София –град, Трето отделение, 44 състав,

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на "Ин Тайм" ООД, ЕИК –[ЕИК], подадена чрез адв. И., срещу Решение № 1040-21-473/ 01.08.2023 г. на директора на ТП на НОИ [населено място], с което е потвърдено Разпореждане № 33078/26.06.2023 г. на длъжностно лице по чл. 60, ал. 1 от КСО, с което злополуката, станала с Б. П. П. на 01.12.2022 г., е приета за трудова злополука.

ОСЪЖДА "Ин Тайм" ООД, ЕИК –[ЕИК], да заплати на ТП на НОИ [населено място] сумата от 100 /сто/ лв. разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: